

въ това затънтено мѣсто. Най-после стигнахме до едно зелено буково дърво, на което бѣше окачено книжно фенерче. Такива запалени фенерчета имаше чакъ до мѣстото на събранието.

Всички горѣхме отъ любопитство да стигнемъ до чудното мѣсто.

— Ето Оборище! Гледайте тамъ долу, дето свѣтятъ огньоветъ, — каза единъ отъ тримата водачи.

Предъ насъ се откри очарователна картина. Задъ гжстата шума, долу свѣтѣха огньове. Имаше направени дървени пейки, постлани съ зелена шума. На самото мѣсто и наоколо бѣха насѣбрани до 500 души! Щомъ пристигна нашата дружина, единъ оглушителенъ викъ: „Да живѣе!“ се раздаде отъ всѣкъде.

Освенъ апостолътъ Георги Бенковски, тука бѣше Панайотъ Воловъ и войводата Георги Икономовъ. Заедно съ апостолитѣ бѣха дошли пратеницитѣ на 60 села отъ революциония окръгъ.

На това събрание се реши възстанието да се обяви на 1 май. Но турцитѣ бѣха узнали за плановѣтъ на българскитѣ бунтовници. Затова възстанието избухна по-рано, на 20 априлъ*).

Захари Стояновъ.

*) По сегашния календаръ 3 май.